

[Ministeren for skatter og afgifter.]

førelsen af en sådan sanering nedsatte jeg, som man vil vide, i november i fjor et ekspertudvalg, der skal kulegrave skattesystemet og fradragsreglerne. Det vil også på den baggrund være urimeligt at forhøje 3.000 kr.s fradraget nu.

Af det, jeg her har sagt, vil man forstå, at jeg ikke kan gå ind for forslaget.

Ove Hansen (S):

Da mit patis ordfører er forhindret i at være til stede her, skal jeg på mit partis vegne sige, at vi ikke kan medvirke til dette lovforslags vedtagelse. Dels er vi betænkelige ved, hvis beløbet skulle forhøjes, at det vil give, som ministeren også nu har sagt, et stort provenutab. Vi mener også, at man snarere skulle gå den anden vej og få en reduktion af disse fradragsmuligheder, man har i dag af indkomsterne. Så synes jeg også endelig, som ministeren sagde det: lad os se, hvad ekspertudvalget kommer til i årets løb.

Jens Føged (V):

Fra venstres side har vi megen sympati for de ordninger, der findes inden for denne 3.000 kr.s grænse, pensionskasseordninger, børneopsparing og selvpensionering. Vi er derfor velvilligt stemt over for forslaget, men ligesom om det sidste forslag vil jeg sige, at den betænkelighed, vi kan have i den givne situation, ligeledes er spørgsmålet om provenutabet. Det er altså også det problem, vi gerne vil have yderligere belyst i udvalget, men ellers er vi også på dette område velvilligt stemt.

Glistrup (FP):

Også fremskridtspartiet møder dette forslag med umiddelbar sympati. Det går jo ud på at lempe indkomstskatteåget, og det kan vi da alle være glade for. Nu forstod jeg endda på ministeren, at det i hvert tilfælde er med et trecifret millionbeløb, og det er da også godt.

Når man så begynder at kigge noget nærmere på det, ja, så ser man, at det foreslår en stigning fra 3.000 kr. til 5.000 kr., og da disse 3.000 kr. er indført i 1971, kan det vel siges at være en nogenlunde rimelig pristalsregulering, som finder udtryk deri. Så alt i alt, hvis det var som et led i et forlig,

hvor vi var de udslagsgivende for at danne flertallet, var det såmænd en kamel, vi kunne sluge med nogenlunde velbehag, uden at den ville tynge os i maverne bagefter.

Men hvis vi ikke kan få andre fornuftige ting igennem til gengæld, så må vi jo sige, at det ikke lige præcis er på det sted i indkomstskattelovgivning, der er det allerstørste behov for at gå hen og lette. Bevases, det er da en meget fornuftig udgift at bruge pengene til kapitalforsikringer, og hvad der nu efterhånden er blevet puttet ind under dette 3.000 kr.s fradrag, som jo har sin oprindelse nede i Bismarcks Preussen med henblik på, hvordan man ville føre socialpolitik dernede for så nogenlunde at få folk til at have et noget fastere tilknytningsforhold til samfundet og ikke lave alt for meget proletariatets diktatur, men ret beset er det jo en besynderlig idé, at man lige præcis har taget denne udgift, som kapitalforsikringer udgør, sammenlignet med så mange andre ting, der tilhører privatsfæren, ud til at gennemføre fradrag for. Man kunne med fuldt ud den samme føje sige, man skulle have fradragsret for udgifter til medicin eller til bøger eller til ferieophold eller til klæder eller til boliger eller til utallige andre ting, som det også er fornuftigt og rigtigt at bruge sine private penge til. Så ville indkomstgrundlaget helt svinde bort, og det var måske ikke så ilde endda, hvis det var det hele, vi fik til at svinde bort, men lige tage denne udgiftstype ud, sammenlignet med andet, kan vi ikke rigtig se nogen fornuft i.

Derfor, hvis man skal se den saglige og principielt rigtige stilling til dette lovforslag, så må det være, at det såmænd ikke gør så meget, at dette fradrags relative betydning svinder ind i takt med inflationen.

Som sagt, kan man byde os noget, som vi gerne vil have, så vil vi gerne være med til at gennemføre dette, men ellers går vi imod det.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Om dette forslag, der foreslår, at et fradrag, der hidtil har været 3.000 kr., skal forhøjes til 5.000 kr., og at det skal fastholdes som et fradrag i indkomsten, kan der vel ikke siges så forfærdelig meget andet smukt, end at det jo ikke kan være fremsat, for at det skal gennemføres, al den stund et meget